

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:57	7:16	אלעד
8:57	7:07	בית שמש
8:58	7:24	בני ברק
8:59	7:19	חיפה
8:57	7:16	טבריה
8:57	7:03	יבנאל
8:56	7:08	ירושלים
8:57	7:14	מודיעין עילית
8:57	7:15	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 35 (653)

פרשת במדבר, ב סיון, אבות פרק ו', שעת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: ישעיה ה-ט | בבלי: בבא מציעא ק"א | ירושלמי: פסחים כ"א | תוספתא: עבודה זרה ז | רמב"ם: מעשר שני ונטע רבעי ט

מוהרא"ש מספר

יום טוב שבועות

הודו להשם שאנחנו כבר זוכים להפגש לחג השבועות - זמן מתן תורתנו, אנחנו עומדים לזכות לקבלת התורה; אז אנחנו צריכים לזכור מה שרבינו אומר, שאם רוצים לחזור בתשובה צריכים לשלח מה שהיה, צריכים להתחדש לגמרי, רק כך אפשר לחזור בתשובה. מוהרא"ש אומר טעם יפה למה אוכלים מאכלי חלב בשבועות; כי רבינו אומר (שיחות הר"ו, סימן כו): "אצל העולם השכחה היא חסרון <<<<<

מילה של התחזקות

חג השבועות הוא אחד הזמנים שהיו מגיעים אל רבינו. בחיים חיותו של רבינו ז"ל היו שלושה זמנים שהיו מגיעים אל רבינו: "ראש השנה", 'שבת חנוכה' ו'שבועות', אחרי הסתלקותו של רבינו - בותב ר' נתן - ממשיכים להגיע אל רבינו רק בראש השנה. בשבת חנוכה ולחג השבועות לא נוסעים אל רבינו, כי בחנוכה ובשבועות האבא צריך להיות בבית. נוהגים להתפלל בין תלמידי רבינו ז"ל, כי היכו שעשרה אנשים מאנשי שלומינו מתאספים ביחד - שם נמצא רבינו. כפי שרבינו אמר בשהוא נסע מברסלב לאומן: רבינו עמד ליד דלת ביתו, הוא הניח את ידו על המזוזה ואמר: "תראו להתקבץ יחד, ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, אולי תוכלו להמשיך אותי לכאן עוד הפעם" (חיי מוהר"ו, סימן קפז). (עצתו אמונה, פרשת במדבר תשע"ח)

ווארט על הפרשה

ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת. בסוף של הפרשה אנחנו לומדים מה שהקדוש ברוך הוא צוה שלפני שהמשכן נוסע ממקום למקום, הפלגים היו צריכים לכסות את הפלים של המשכן, ואחר כך היו הלויים יכולים להפגש ולשאת את הפלים המכסים, והפסוק מסים, ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו, שצריכים לשמור מאד שהלויים לא יראו איך שמכסים את הפלים, כי הם יכולים חס ושלום למות.

למה הקדוש ברוך הוא כל כך הקפיד שהפלים יהיו מכסים, ושאף אחד לא יראה את הפלים מגלים?

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן קט"ו) על הפסוק (שמות כ', י"ז) ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, שאדם שכל הזמן עסוק בשטויות, יום אחד תופסת אותו התעוררות והוא רוצה להיות יהודי כשר, אז הוא לא יתחיל מיד להרגיש את השם יתברך, כי מדת הדין מקטרגת עליו, ולא נותנת לו מיד להגיע לכל הדברים הטובים, ולכן שמים לאדם מכשולים והפרעות, שהוא לא יוכל בקלות לחזור אל השם, אבל הקדוש ברוך הוא הרי מרחם על האדם, לכן הוא מסתתר בתוך המניעות.

אם יש לאדם את השכל הנכון, אז הוא יכול למצוא את השם יתברך בתוך המניעות, אבל אם אין לאדם שכל, הוא נבהל, הוא חשב שאיך שהוא רק יקח את עצמו לידים, הכל ילך לו טוב ובקלות, ועכשיו הוא רואה שהכל חשוף לו וכבוי, והוא מספן עוזב את הדרכים הטובות שלו.

וזה אומר לנו הפסוק, כשהיהודים ראו את הענן החשוף והערפל שמסובב את הר סיני, ויעמד העם מרחק, אז היהודים הפשוטים עמדו מרחוק, הם פחדו לגשת, אבל ו"משה", זה הדעת והשכל של כל עם ישראל, "נגש אל הערפל", הוא דווקא בן נגש לערפל, כי הוא ידע "אשר שם האלקים", ששם מסתתר הקדוש ברוך הוא בעצמו.

הפסוק הזה כתוב בקבלת התורה, כי זה יסוד חשוב לכל התורה, לדעת שהקדוש ברוך הוא לא עוזב אף פעם את היהודי, אפילו שנראה לאדם שהקדוש ברוך הוא לא מסתכל לכוונו, והשם לא מעוניין בו, אז הוא צריך לדעת שזה רק הנסיון שלו, השם מתחבא בכל המניעות ובכל הקשיים, והוא רק רוצה לראות איך האדם יחזיק מעמד, הוא לא יעזוב את השם יתברך בשום מחיר בעולם, ואז הקדוש ברוך הוא יקרב אותו אליו ויתן לו את כל הדברים הטובים. זה הפשט בפסוק, לכן הקפיד השם יתברך שאף אחד לא יראה את הפלים בצורה גלויה, כי הדרך להגיע אל השם יתברך, הדרך הנכונה להגיע לכל הדברים הקדושים, היא דווקא בדרך מכסה ומסתרת, דווקא כשאדם מרגיש שהכל אצלו מכסה, הכל כבוי, הכל חשוף, ובכל זאת הוא מתחזק לחטף עוד מצוות ועוד מעשים טובים תורה ותפלה, דווקא על ידי זה הוא יגיע לדרגות הכי יפות.

אם אדם חושב שהוא יכול להגיע אל השם יתברך רק כשהוא מרגיש קרבה אליו, כשהכל מאיר ונעים לו. אז הוא בסכנה גדולה, כי ברגע שדברים לא ילכו כמו שהוא רוצה, הוא ישבר לגמרי והוא יעזוב את הכל.

זה הפסוק מזכיר אותנו "ולא יבאו לראות כבלע את הקדש", הלויים זיהו מאד שלא יראו את הפלים מגלים, כי אם בן הם יכולים חס ושלום להיות, ומתו", הם יכולים לפול לגמרי ולעזב את השם יתברך.

הבה נתחזק דווקא כשהדברים לא הולכים כמו שאנחנו רוצים, כשהכל נראה מכסה וכבוי, ודווקא אז נשא על עצמנו את על התורה והמצוות, וכך נהיה יהודים כשרים אמתיים, ונהיה תמיד קרובים אל השם יתברך.

(תוך הנחל במדבר תשס"א)

כְּשִׁלּוּמֵדִים תּוֹרָה נִהְיִים שְׂמִיחִים

בעזרת השם יתברך

יום ד' פרשת במדבר, ב' סיון, שנת תשע"ו

לכבוד ... גרו יאיר

היות שאנחנו כבר מתכוננים לקבלת התורה, עכשיו הוא הזמן הנכון להתחדש ולהתחיל ללמוד את התורה הקדושה; רואים שכל יהודי מתעורר בחג השבועות, ומחליטים שהולכים ללמוד, אבל אחר כך נופלים בחזרה ולא לומדים, הסבה לזה היא כי לא יודעים על "דרך הלמוד" שרבנו ז"ל נתן לנו (עיי' שיחות הר"ו סימן עו), שלא צריכים להבין מה שלומדים, רק צריכים לומר את המלים אפילו שלא מבינים ענין שם.

ברוך השם שאנחנו יודעים מרבנו ואנחנו מאמינים ברבנו, אז אנחנו כן יכולים להתחיל ללמוד, כי בכל מצב – אפילו שטרודים ויגעים, בכל זאת אפשר לומר את המלים של התורה הקדושה.

כְּשִׁלּוּמֵדִים תּוֹרָה נִהְיִים בְּשִׂמְחָה, וּכְשִׂמְחִים זֹכִים לְכָל הַיְשׁוּעוֹת; אֶתְמוּל הִיָּה לָנוּ סִפּוּר בִּירוּשָׁלַיִם (שְׁקָלִים פֶּרֶק ג', הַלְכָה ב) שְׂמִטְרוּנֵיִתָא חֲשׂוּבָה בְּקֶשֶׁה מַר' יוֹנָה שִׁיגִיד לָהּ אִם הוּא עוֹשֶׂה אֶת אֶחָד מִשְׁלוֹשֶׁה דְבָרִים אֱלוּ – אִם הוּא שְׂכוּר; אוֹ שֶׁהוּא מְלוֹה בְּרַבִּית; אוֹ שֶׁהוּא מְגַדֵּל חֲזִירִים שְׂמְרוּיָחִים מִזֶּה הַרְבֵּה כֶּסֶף; כִּי הַפְּנִים שְׁלוֹ כָּל כֶּף מְאִירוֹת וְזוֹרְחוֹת, שְׁזָה אוֹמֵר שֶׁהוּא מְרוּיָח הַרְבֵּה כֶּסֶף בְּלִי לַעֲבוֹד קֶשֶׁה, אוֹמֵר לֵה ר' יוֹנָה: אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁאֲנִי לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר מִהַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, אֲלֵא אֲנִי לוֹמֵד תּוֹרָה, וְכַתּוּב (קֹהֶלֶת ח): "חֲכַמַת אָדָם תֹּאִיר פָּנָיו", כְּשִׁלּוּמֵדִים נִהְיִים שְׂמִיחִים, וּמְקַבְּלִים פְּנִים מְאִירוֹת, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (תְּהִלִּים יט, ט): "פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָיִם מִשְׂמַחֵי לֵב".

אם לא היינו מקרבים אל רבנו רק בשביל סדר דרך הלמוד לבד – "דינו"; חזק ואמץ, ותכניס עכשיו לכיס משניות קטן, כי אתה לא יכול לדעת לאן אתה צריך להגיע היום ותוכל ללמוד שם פרקים משניות; אדם מוצא את עצמו אצל רופא או במקום שהוא צריך להתמין ואין לו מה לעשות, אם יש לו אתו ספר הוא יכול לזכות ללמוד בזמן הזה. כמו כן תכניס משניות ברכב שלך, כך תהיה לך שמירה ותזכה ללמוד תורה.

יום טוב

(עצתו אמונה, פרשת במדבר תשע"ו)

גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם, אֲבָל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְׁכָּחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה, כִּי אִם לֹא הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר בְּעִבּוּדַת ה'", כִּי אִם הִיָּה הָאָדָם זֹכֵר אֶת כָּל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה הוּא לֹא הִיָּה מְסֻגָּל לְהַמְשִׁיךְ בַּחַיִּים, כִּי מַעֲשָׂיו שְׁעֵשָׂה בְּעֵבֶר הָיוּ מִפְּרִיעִים לוֹ מְאֹד. אֲבָל עֲכָשְׁיו שִׁישׁ שְׂכָחָה אֶפְשָׁר לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְחַלֵּל מִהִתְחַלְּהָ; לָכֵן כְּשֶׁאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֲנִי אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב, כְּדִי לְזַכּוֹר שֶׁאֲנַחְנוּ כְּנוֹלָדִים מְחֻדָּשׁ; תִּינוּק קָטָן הָרִי אוֹכֵל רַק חֶלֶב, לָכֵן אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב לְהִרְאוֹת שְׁנוֹלְדָנוּ מְחֻדָּשׁ, אֲנַחְנוּ מִתְחַלְלִים מְחֻדָּשׁ לְהִיּוֹת יְהוּדִים כְּשָׂרִים. מוהרא"ש אוֹמֵר: אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַתּוֹרָה מִתְחַלְּלָה עִם הָאוֹת ב' שְׂסָגוּרָה מִכָּל הַצְּדִידִים, זֶה פְּתוּחַ רַק מְקַדֵּימָה; זֶה בָּא לְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁאִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ אֶסוּר לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֹר, רַק קְדִימָה; רַק כֶּף אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְרַק כֶּף אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים. הַחֲזוּה מְלוּבְּלִין זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אוֹמֵר: לְמַה אוֹכְלִים בְּשִׁבְעוֹת מֵאֲכָלֵי חֶלֶב? כִּי כָּל אוֹכֵל שְׂמֵתְקַלְקֵל כֶּבֶר אִי אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה, זֶרְקִים אֶת זֶה, חוּץ מִחֶלֶב; אֲפִילוּ שְׁזָה מִתְקַלְקֵל אֶפְשָׁר עוֹד לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה, אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת מִזֶּה גְבִינָה; לָכֵן אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב בְּשִׁבְעוֹת, כִּי רוֹצִים לְהִרְאוֹת לְאָדָם, אֲפִילוּ שֶׁנִּפְלַת בְּעִבְרוֹת, הַתְּקַלְקֵלָת, בְּכָל זֹאת אִתָּה עוֹד יָכוֹל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְלְהִיּוֹת צַדִּיק, כְּמוֹ חֶלֶב שֶׁהִתְקַלְקֵל שֶׁלֹּא זֹרְקִים אֲלָא עוֹשִׂים מִזֶּה גְבִינָה מִשְׂבַּחַת. זֶה מַה שֶׁרַבִּינוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ: אִין יֹאוֹשׁ; רַבִּינוּ צֶעֶק (לִיקוּטֵי מוה"ר"ו חֶלֶק ב', סִימָן עח): "אִין שׁוּם יֹאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל", אוֹמֵר רַבִּי נָתַן (שִׁיחוֹת ה"ו, סִימָן קנג): רַבִּינוּ צֶעֶק אֶת זֶה עִם כָּל הַכַּח, הוּא צֶעֶק בְּקוֹל גְּדוֹל: "גִּיּוּאוֹלָד, זֵיִט אֵיִךְ גִּישַׁט מִיַּאֲשׁ, קִיִּין יֹאוֹשׁ אִיז גִּארְנִישַׁט פֶּאֶרְהֶאֲנֵעוּ"; אִין כִּזָּה דְּבַר לְהִתְיָאוֹשׁ, אִין אָדָם שֶׁלֹּא יָכוֹל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְאִין שׁוּם עֲבִירָה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן. רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוה"ר"ו חֶלֶק ב', סִימָן קיב): "אִם אִתָּה מֵאֲמִין שִׁיְכוּלִין לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שִׁיְכוּלִין לְתַקֵּן", צְרִיכִים לְהֵאֲמִין בְּזֶה, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אֶת הַתִּשׁוּבָה שְׁלָנוּ, הוּא מְחַפֵּה שְׂאָדָם יָשׁוּב אֵלָיו.

הַיֵּצֵר הָרַע רוֹצֵה רַק דְּבַר אֶחָד מִהָאָדָם: "תִּכְנַעו!" הוּא רוֹצֵה שֶׁהָאָדָם יְחַלִּיט אַחַת וּלְתַמִּיד וַיִּגִּיד: אֲנִי כֶּבֶר אֲבוֹד!" בְּכָל פַּעַם שֶׁהוּא מְכַשִּׁיל אֶת הָאָדָם בְּעִבְרִיהַ הַכּוֹנֵה שְׁלוֹ הִיא רַק לְהַחֲלִישׁ אֶת הָאָדָם, שֶׁהָאָדָם יָרִים יָדָם וַיִּפְסִיק לְנִסּוֹת לְהִיּוֹת טוֹב וְכַשֵּׁר; מַה שְׂמַרְאָה לָנוּ הַמְּנַהֵג שֶׁל אֲכִילַת מֵאֲכָלֵי חֶלֶב: "מִחֶלֶב מְקַלְקֵל עוֹשִׂים גְּבִינָה", כְּלוֹמֵר "מֵאָדָם מְקַלְקֵל יָכוֹל לְהִיּוֹת צַדִּיק גְּדוֹל". לָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ: "תִּתְחַזַּק וְתִתְרוֹמֵם!" וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר בְּקַרְבֶּךָ. מוהרא"ש הִיָּה תַמִּיד חוֹזֵר עַל מֵאֲמַר הַחֲזוּ"ל (ירוּשָׁלַיִם רֵאשׁ הַשָּׁנָה, פֶּרֶק ד', הַלְכָה ח): "כִּיִּין שְׂקַבְּלָתֶם עֲלֵיכֶם עוֹל תּוֹרָה, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִילוּ לֹא חֲטַאתֶם מִיִּמְכֶם", כְּשֶׁאָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה - כְּלוֹמֵר, הוּא מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה - אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֲנִי מְחַשֵּׁב כְּאִילוּ הָאָדָם אֶף פַּעַם לֹא חֲטָא.

לָכֵן, עֲכָשְׁיו כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים אֶת הַתּוֹרָה בְּחַג הַשִּׁבְעוֹת, תִּתְחַלֵּל לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחַשֵּׁיב לָךְ כְּאִילוּ לֹא חֲטַאת אֶף פַּעַם. אֵל תִּסְתַּכֵּל אִם אִתָּה מִבִּין מַה שְׂאִתָּה לוֹמֵד אוֹ לֹא; תֵּאֲמַר אֶת הַמְּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה, לֹא מִשְׁנָה אִם אִתָּה מִבִּין אוֹ לֹא, וְאֲפִילוּ שֶׁהַלְמוּד שֶׁלָּךְ נִרְאָה כְּמוֹ נַעַל עִם שְׁלֹשָׁה קְצוֹת תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד, יֵשׁ כְּאֵלוּ שְׁנוֹהֲגִים לְאֲכוֹל קִרְעֶפֶלֶאך - כִּיסִּנִּים בְּשִׁבְעוֹת, זֶה עֲשׂוּי מִשְׁלֹשָׁה קְצוֹת; זֶה מְזַכִּיר לָנוּ אֶת הַסִּפּוּר שֶׁל הַחֲכָם וְהַתָּם (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשָׂה ט) שֶׁרַבִּינוּ מְסַפֵּר שֶׁהַתָּם הִיָּה סִנְדֵּלָר, הוּא הִיָּה עוֹבֵד מְאֹד קֶשֶׁה לְיַצֵּר נַעֲלִים. כְּשֶׁהוּא כֶּבֶר גָּמַר לַעֲשׂוֹת אֶת הַנַּעַל הִיָּה לְזֶה שְׁלוֹשָׁה קְצוֹת, הוּא הִיָּה לוֹקַח אֶת הַנַּעַל וּמְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם זֶה, הוּא הִיָּה אוֹמֵר: "כְּמָה יָפֵה וְנִפְלָא הַמְּנַעַל הַזֶּה; כְּמָה מִתּוֹק הַמְּנַעַל הַזֶּה, כְּמָה מְנַעַל שֶׁל דָּבֶשׁ וְסִכּוֹר הַנַּעַל הַזֶּה"; אֲבָל אֲשֵׁתוֹ מְאֹד תִּמְהָה, הִיא שְׂאֵלָה אוֹתוֹ: "אִם כֵּן

שאלות ותשובות ברסלב

רבנו מחזיק את כל אחד

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני חייב עוד פעם להגיד יישר כח גדול על כל השיעורים שממש מחזיקים אותנו בחיים, ובפרט על מה שראש הישיבה שליט"א אומר שאפשר לחזור בתשובה על פגם הברית. אני שלחתי לכם את המכתב לגבי חבר שלי שאבא שלו נפל מהיהדות, יישר כח גדול על התשובה הנפלאה שלכם שהיתה ממש כמים קרים על גפשי עיפה, הן בשבילי והן בשביל החבר שלי, מסרתי לו את המכתב (אין לו גישה לאינטרנט, וגם אני שולח את המכתב ברשות אבא שלי מהמשרד שלו), וממש היו לו דמעות בעיניו כשהוא הודה על התפילה הלכתית, ועל העצה שאפשר לעשות תפילה מזה בעצמו, שלא יכולים לדבר אל השם תברך.

הוא הרצה את המכתב גם לאמא שלו, גם היא התחזקה מאד, ובקשה אם ראש הישיבה שליט"א יכול לכתב תפילה גם בשבילה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעמר, שנת תשע"ח

לכבוד הבחור ... גרו יאיר

הקדוש ברוך הוא רחם על דורנו והוריד לנו את הנשמה של רבנו ז"ל לעולם, שהוא מרים את כל הנשמות שנקשרו בעברה של פגם הברית, ועל ידי העצות שלו הוא מחזיר את כל אלו אל השם יתברך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ן, סימן עא): על מה שהזוהר הקדוש אומר (נשב קפח; ויחי ריט). שאם חוטאים בפגם הברית לא מועילה תשובה; אמר רבנו: "אף אחד לא מבין את הפרוש בזוהר הזה - רק אני, ואני אומר שכן עוזר לחזור בתשובה, אפילו אחד שהרבה לחטא בעברה הזאת".

רבנו ז"ל נתן לנו מתנה שנקראת 'התבודדות'; שאדם ישיח את לבו אל השם יתברך בשפה שלו, בשפת האם שלו. שילכו למקום שאין שם אף אחד וישיחו את הלב; שאדם יספר להשם יתברך במה היצר הרע תמיד מפיל אותו, וכמה פעמים שהוא מקליט שהוא הולך להיות טוב, הוא שוב נופל לעברה הזאת. כשאדם מתנהג כן, זה מוריד ממנו את כל הענשים והדינים.

אשריך שאמה מתחזק עם העצות של רבנו ז"ל; אמה כותב שרבנו ממש מחזיק אותך בחיים. האמת היא שרבנו מחזיק את כלנו בחיים; רבנו נתן לכלנו חיים, הוא מחדש אותנו שלא נתאש, אלא שנתחיל מתחדש לעבוד את השם, שלא נלך בעקבות כל המחשבות הרעות שהיצר הרע מחזיר בנו, כאילו אנחנו כבר אבודים. רבנו נלחם עם היצר הרע, רבנו צועק (ליקוטי מוה"ר ז"ל חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל!" יש לכל אחד דרך לחזור אל השם יתברך.

לגבי החבר שלך וכו'; אמה לא יכול לתאר לעצמך איזו מצוה יש לך בזה שאמה מחזיק את החבר שלך ... גרו יאיר. אף אחד לא יכול להשיג את הצער והיסורים הנוראים שעוברים על ילד כשהורים רבים ביניהם, בפרט במקרה הזה שהאבא לצערנו פגש חברים שמרחיקים אותו מהשם יתברך, הוא קרוע וחסר בתוכו השם ישמרנו, מה שהילדים מספנים סובלים מזה. יש לך מצוה גדולה מאד שאמה מדבר אתו ואתם מתחזקים ביחד בחזקת של רבנו ז"ל.

השם יעזר שתמליח בכל דרכיך.

ובעת שנפרד מהבחורים נתן לכל אחד משניות עם הקדשה אישית, וכל בחור שקיבל על עצמו ללמוד תיקוני זוהר, קיבל אף את ספר התיקונים. לעת ערב הגיע ראש הישיבה שליט"א בפעם השניה לעיר בני ברק, ושם מסר שיעור חיזוק לאנשי שלומינו בבית המדרש היכל הקודש בני ברק, לאחר השיעור עברו מאות איש לברכה ולעצה, ומשם נסע לשדה התעופה לאחר שצייד את אנ"ש עם מזוודות מלאות בחיזוק והדרכה להמשיך ללכת עם העצות של רבינו בכל ימי חייהם.

יציאת צדיק עושה רושם

עומדים לקבל את התורה מחדש

הג השבועות קרב ובא, ועם ישראל מאוד שמחים לקבל את התורה מחדש, להתחדש עם התורה הקדושה, ללמוד בכל יום את התורה הקדושה, ולקיים את כל מה שהשם ציווה אותנו בתורה הקדושה. שמחה מיוחדת היא אצל חסידי ברסלב, המקיימים את העצות של רבינו הקדוש וחיים איתם, שלהם יש דרך איך ללמוד בכל יום את התורה הקדושה. רבינו הקדוש נתן לנו את סדר דרך הלימוד שאפשר ללמוד אפילו שרק אומרים את מילות התורה הקדושה, אפילו שלא מבינים מה שאומרים ואפילו שלא זוכרים מה שלומדים.

כאשר אדם חושב שהוא יכול ללמוד רק כאשר יש לו שיעור מסודר, חברותא מסודרת, הוא מבין כל דבר לאשורו, אז בלתי אפשרי ללמוד בכל יום מימות השנה, כי ישנם תמיד זמנים בהם אי אפשר ללמוד רגיל, ואם יש כל כך הרבה תנאים כדי ללמוד, עובר חלק גדול מהשנה בלי לימוד.

גם ישנם אנשים שלהם בכלל קשה ללמוד, אין להם ראש טוב והם לא מבינים את הלימוד, או שהם טרודים בעבודה הקשה להביא פרנסה, והם לא מצליחים להתרכז כדי ללמוד קצת תורה, ישנם גם כאלו שיש להם כן זמן, כן ראש טוב ללימוד אבל למעשה כאשר הם מתבוננים על עצמם הם רואים שעוברים ימים, שבועות וחודשים שהם לא פותחים ספר קודש.

אבל עם סדר דרך הלימוד של רבינו הקדוש, יכול כל אחד לזכות ללמוד תורה, לוקחים משניות ומתחילים לומר את המילים, כל אחד כמה שהוא יכול, את זה אפשר לעשות בכל זמן ובכל מצב, וזה מכניס באדם חשק עצום ללמוד עוד ועוד תורה.

ואותו הדבר בגמרא, שולחן ערוך, תהלים, חומש רש"י וכל חלקי התורה הקדושה, כל אחד לפי הרגשתו והנאתו, כך יכול כל יהודי ויהודי לזכות ללמוד את התורה הקדושה בכל יום ויום מימי חייו.

לכן בעת השמחה גדולה שאנו זוכים לקבל מחדש את התורה הקדושה, וכולנו מקבלים על עצמנו שמעכשיו והלאה נלמד בכל יום תורה, שזה המזון של הנשמה, כמו כשאדם לא אוכל הוא לא מרגיש טוב, הוא לא יכול לחשוב ישר, כך כאשר הנשמה לא אוכלת, לא לומדים תורה, האדם נהיה מבובל ומסוחרר, הוא לא יודע מה חסר לו, הוא לא יודע מה מציק לו, הוא שבור ומדוכא, ושום דבר לא משמח אותו, אבל כאשר זוכים ללמוד את התורה הקדושה, הופך האדם לאדם שמח, מאושר ונחמד, התורה מלווה אותו בעולם הזה ובעולם הבא.

ראש הישיבה שליט"א ישהה א"ה בחג השבועות הבעל"ט בקרית ברסלב ליברטי, ציבור התושבים החשובים המתגוררים בקריה מקבל בברכה את המוני האורחים המגיעים לכבוד החג.

מתוקים מדבש ונופת צופים!

ראש הישיבה שב למעונו מביקור מרום בארץ הקודש

ביום רביעי כשראש הישיבה שב לפנות בוקר מהנסיעה בארץ הקודש שם שהה למעלה משבוע ימים, תיכף הגיע לישיבה להשתתף בשמחת ברית מילה, לרך הנימוח בן מו"ה זושא פריעדמאן הי"ו הגבאי המסור של ביהמ"ד היכל הקודש מאנסי, ויקרא שמו בישראל יוסף אליהו נ"ו.

בשבוע שעבר כבר הבאנו כאן את העדכונים מהנעשה והנשמע בביקורו בארץ הקודש, כאשר ראש הישיבה היה שם לחזק את אנשי שלומינו בכמה ערים בארץ ישראל, וכן השתטח על קברי הצדיקים, ובפרט זכה להיות במחיצת אביו גאב"ד קארלסבורג שליט"א במירון בימי ל"ג בעומר, ובמשך ימי שהותו במירון היה כמה ימים עם בחורי הישיבה היכל הקודש ירושלים, ללמד ולחזק אותם מקירוב מקום והלב.

ביום האחרון לביקורו, ביום שלישי פרשת בחוקותי, התפלל ראש הישיבה שליט"א שחרית בבית המדרש היכל הקודש בירושלים, ולאחרי"כ לימד את הדף גמרא, כשראש הישיבה דיבר אח"כ דברי חיוק מהגמרא, וממה שלמדו עקימת שפתיים הוי מעשה, המעשה שיש לעשות זה לעקם השפתיים ולדבר אל ד', כפי שהרה"ק ר' נתן היה אומר: בעולם אומרים שאם עושים הקב"ה עוור, אבל אני אומר שאם הקב"ה עוור אפשר לעשות. ואמר לאנ"ש שהוא כל כך מתאמץ בימי ביקורו ללמד את הדף ברבים, כדי להראות להם את החשיבות שיש בהיכל הקודש ללימוד דף גמרא, ושכל אחד יתעורר מעכשיו להצטרף ללימוד התורה, ואף אם ללא הבנה באמירה בלבד. משם הלך ראש הישיבה לבקר את תלמידי המוסדות בירושלים, ולאחר מכן הלך לנחם אבלים אצל ידידיו מו"ה אהרן גאלדשטיין הי"ו היושב שבעה על פטירת אביו ז"ל, ובמשך היום קיבל ראש הישיבה את אנ"ש לעצה ולברכה, ובזמן זה היו יכולים להיוועץ ולקבל הדרכה בעניינים העומדים על הפרק, אחה"צ חזר להיכל הישיבה להתפלל עם הבחורים תפילת מנחה,

מדוע סנדלרים אחרים לוקחים שלושה מטבעות עבור זוג נעלים ואתה לוקח רק חצי טאלער (מטבע קטנה)? ענה לה התם: "מה זה קשור אלי, זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, ולמה לנו לדבר בכלל מאנשים אחרים, הבה נחשב כמה אני מרויח מהנעל הזאת", הוא היה מחשב כמה הוא שלם עבור הסחורה וכמה נכנס לו רוח, והוא ראה שהוא מרויח עשר פרוטות; אז הוא אמר לאשתו: "מדוע שיפריע לי שהרווחתי משהו מיד ליד?"

לכן אנחנו אוכלים בשבועות פיסנים עם שלשה קצוות, לזכור, שאפילו שתפלה שלנו נראית כמו נעל עם שלשה קצוות שנחיה את עצמנו בזה, ואם הלמוד שלנו נראה כמו נעל עם שלשה קצוות עלינו לומר את כל הלשונות שהתם היה אומר ושר לנעל שלו; כי זה הסוד להצליח בחיים: "שאדם יחיה את עצמו עם כל נקודה טובה, אפילו שזה רחוק משלמות".

בליל שבועות תשאר ער כל הלילה; כתוב בזהר הקדוש (הקדמה ח) שרבי שמעון בר יוחאי היה ער בליל שבועות כל הלילה עם תלמידיו, והם למדו תורה נביאים וכתובים - מפל פרשה את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון, וכך גם מפל ספר מנביאים וכתובים את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון, וכן הוא גם עורר אותם שהם ילמדו את תר"ג המצוות; רבי שמעון בר יוחאי היה מאד שמח והוא ברך את תלמידיו שהם יזכו לקבלת התורה.

גם אנחנו נשארים ערים בליל שבועות כדי לומר את תיקון ליל שבועות; אומרים את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון מפל פרשה מחמשה חומשי תורה, אחר כך אומרים את הפסוק הראשון מפל ספר של נביאים וכתובים ואת הפסוק האחרון, אחר כך לומדים את תר"ג המצוות. זה עיקר התקון, כל שאר הפסוקים זה מה שהוסיפו, אבל התקון העיקרי זה הפסוק הראשון והפסוק האחרון; חבל שאנשים לא יודעים מזה, לכן הם הולכים לישון כי אין להם כח להגיד את התקון הגדול.

ליל שבועות זה לא זמן לבלות עם חברים בשטויות והבלים; ליל שבועות הוא לילה מאד גדול. צריכים מאד להזהר לא לשוחח בלילה, כי זה לילה מאד גדול; אפשר לפעל הרבה ישועות; אלו שנשארים ערים סתם כדי לעשן ולדבר, תיקון יותר גדול עבורם שהם ילכו לישון. או שלומדים או שמתבודדים להשם יתברך; מבקשים מהשם יתברך שזוכה ללמוד כל השנה שיעורים בכל התורה כולה ולהיות דבוק בו.

לפני עלות השחר זה דבר גדול ללכת למקהה; רבינו אומר (ליקוטי מוהר"א, חלק א', סימן נז): "המקהה של שבועות היא מקוה של שער נ', שהוא שער העליון מחמשים שערי בינה, שהוא שכל ודעת עליון, חסד עליון ורחמים גדולים", כשטובלים במקוה בשבועות לפני עלות השחר זוכים להמשיך ישועות גדולות; מקבלים שכל זוכים לדברים גדולים מאד.

לכן אחרי שמסיימים את 'תיקון ליל שבועות' רוע למקהה לטבל בתמימות ובפשיטות; אפילו שאתה לא מבין מה הפונה שער החמשים ואתה לא יודע כלום וכו', התקון קורה מעצמו, אם פן מבינים ואם לא מבינים, אתה תלך למקהה על דעת כל הצדיקים, ועל דעת רבינו נחמן מברסלב ותלמידיו הקדושים.

העקר תרקד כל החג; תשמח על זה שלא עשני גוי. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש פליאה) כשהקדוש ברוך הוא, נתן את התורה הוא אמר (שמות כ, ב): "אנכי ה' אלהיך", ואז משה רבינו צעק מיד "שלא עשני גוי!" כולם שואלים מה הקשר בין אחד לשני? אומר מוהר"א ש שזה בכלל לא קשה; כשהשם יתברך התחיל לומר את התורה משה רבינו נהיה כל כך שמח שהוא התחיל להודות "שלא עשני גוי" ברוך השם אני יהודי אני לא גוי"; אם שמחים בזה אז תמיד שמחים, "גוי אני לא, מה שאתה רוצה להגיד עלי אתה יכול להגיד, אבל גוי אני לא".

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **משולם זושא פריעדמאן** הי"ו נפאסי
בבא בית המדרש היכל הקודש נתיב
להולדת הבן למזל טוב

החתן **יואל האלאבי** הי"ו קרית יואל
לרגל שמחת החתונה למזל טוב

מו"ה **שמואל ווייס** הי"ו בארא פארק
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה **אלימלך גראסמאן** הי"ו נפאסי
להולדת הבן למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערביית בימי חול 20:00	
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	2 בני ברק רח' ירושלים
21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	2 טבריה רחוב משה שפירא
20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
---	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18